

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secunda est consideratio iniuriose co[m]prehensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

sa cōprehensione Fo. XXVII

tanto magis ostendit sui cordis dulcedinē.
Septimū est signū realis
 expositiois. qz vitz paliter seipm exponit
 comprehendendū pgens obuiā psecutorib
 bus z pditor:em suū amicitibz osculādo
 vt postea dicemus. Dicit igit discipul su
 is. Surgite eamūs. i. obuiāz iude/ z suis
 complicibz in q̄ ostendit desiderū ad n̄z sa
 lutē. Ecce (inqt) appropinq̄ q̄ me tradet.
 Et his igit supradictis signis euident ap
 parer q̄ voluntarie seipm p nobis obtulit
 p̄ssim⁹ iesus. Ans. q̄ p̄mptus bone iesu
 fuit spūs tuus ad passionē euident ostēdi
 sti. Hec itaqz p̄sideremus z illū quē nobis
 ostendit amozē: in nobis sentiam⁹. Hoc igit
 sentite in vobis qd z in ch̄zo iesu.

Secunda est p̄sideratio iniuriose
 comp̄hensionis. quō vitz iniuri
 ose comp̄hensus est dñs iesus a
 ministris inq̄rat. Hanc aut̄ comp̄hensio
 nem multū iniuriosam fuisse declarant se
 ptem opera.

Primū est opus maliciose conuentiois.

Secūdo est opus pditiose traditionis.

Tertiu est p̄uiose allocutionis.

Quartū est amozose miseracionis.

Quintū est fructuose instructionis.

Sextū est opus r̄gorose ligacionis.

Septimū est impetuose deductionis.

Primū est opus malicio

se conuentiois. qz vitz conuenerūt mal
 ciose in locū illū (vbi ch̄ristus erat) mlti ar
 mati ministri diaboli. Nam d̄: Joā. xviij.
 Judas q̄ cum accepiss̄ cohortē z a ponti
 ficibz z p̄bariseis ministros: venit illuc cū
 laternis z facibz z armis. Vide bñ suam
 maliciā. Judas em̄ postq̄ tractauerat p
 ditionem cum principibz q̄rebat oportuni
 tatē quō sine turbaz tumultu traderet eū
 Et tō voluit eū in secreto inuenire z de no
 te. Et ne ppter subitum concursum turba
 rum possēt eripi de manibz suis: tō se mu
 niuit ministris armatis z laternis z faci
 bus. Job. xv. Tetendit aduersus deū ma
 num suā. V̄ vere magna iniuria vt sic con
 uenirent ministri diaboli cum factibz et ar
 mis z dñm maiestatis/superbi z iniq̄ ad
 uersus dñm pietatis z fontē humilitatis
Secūdo est opus pditiose

traditionis. quō vitz pditorie tradidit eū
 iudas p osculū. Dederat em̄ ministris su
 gnū dicens Quicūqz osculatus fuero: tpe
 est: tenete eū: fm glo. ne loco ch̄i caperent
 iacobū minozē q̄ ch̄risto: silis erat in facie.
 Accedēs q̄ ille nequā z dñm sub dolo sa
 lutans ait. Aue rabbi. Et osculatus ē eū.
 Iuda q̄ durus es quē dñi beniuolētia
 non potuit emollire. V̄ q̄ grauis iniuria
 vt suus iniquus cū amicitie signo pderet
 cū benignū dñm suū z os suū fedissimū au
 deret applicare oī sacratissimo p̄ssimū iesu.
 Iesus aut̄ ait illi. Amice ad quid veni
 sti. q. d. fm aliq̄s. Amicitia ostēdis signo:
 z pditionem agis de facto. Et fm alios
 dicendū est z melius q̄ ita p modū dulce
 didis z admiratiōis lobuebat. q. d. Iuda
 da si scires finē q̄ quē ex hoc puenies: for
 te a tua malicia desisteres. Et rursus ait.
 Iuda osculo filium hois tradis. Ch̄risto
 propriū nomen ponit qd magis est volē
 tis z reuocantis: q̄ puocatis ad irā. Sem
 p em̄ ex nimia charitate sua ipm retraher
 re volebat. Unde tribz modis tentauit do
 min⁹ eū retrahere. Primo pudoris cō
 fusione qm̄ in cena dicit. In v̄m me tra
 diturus est. Secūdo timoris concussione
 p cōminationē supplicij cū dicit. Ne hoi il
 li p quē filius homis tradet. Bonū erat
 illi: si natus non fuisset hō ille. Tertio
 amoris exhibitiōe: cū eū ad mensam suā
 recepit z eius pedes lauit. Et nunc cū euz
 amicū vocat dicens. Amice ad quid veni
 sti. q. d. Iuda amice mi quem ego Alexi
 que ad apostolatū vocauit/ cui familiarem
 me dedi/ cuius pedes lauit: osculo me tra
 dis. Cur ista cōtra me facis? O amice mi
 iuda cui si ad p̄nam redire volueris veniā
 sum p̄stare paratus. Cur me dederis inquis:
 Cur a p̄posito tuo malo animū tuū nō re
 uocas? O benigna inuitatio. O p̄sonda di
 lectio. Amice conuertere ad me. V̄ne despe
 res qm̄ hec passio ē opus mie z charitatis
 Amice (inqt) ad quid venisti. Nī aq̄ reconci
 liationē: iam es amicus: si ad infidelē pdi
 tionem: ad quid venisti? V̄ vere mansue
 tissimū atqz benignū dñm q̄ licz de
 leret de iniuria quam sibi iudas faciebat:
 multo tñ magis affligebat de damnatiōe
 eius. Sic se debent h̄re prelari: circa petō
 res reuocandos quē admodū dñs erga tu

Ber. de passione dñi De iniu

da. Et si arguas q iudas non peccauit tra-
dendo chm. qz Rom. viij. dr. Proprio fi-
lio suo non peperit de: sed pro nobis oi-
bus tradidit illum Et Esa. liij. Tradidit
in morte animā suā. Et sicut pater et filius
non peccauerunt hoc faciendo: a simili nec
iudas: et hec etiam iudei. Rñdet Tho. i
ij. pt. q. xlvij. q. eadem actio iudicat diuer-
simode in bono vel in malo sedm q ex di-
uersa radice pcedit. Pater em tradidit fi-
lium passiōi ex charitate ppter humani ge-
neris liberationē Esa. liij. Dñs posuit i eo
iniquitatē oim nrm. Ipse vō filius seipm
tradidit ex humilitate et obedientia fact⁹
p nobis obediens vsq ad mortē. vt dicit
Phil. ij. Iudas autē ex cupiditate et iniqui-
tate. Pilatus ex humano et mūdano timo-
re. Pharisei ex inuidia et inuore. Ideo ipsi
grauius peccauerunt et iustē vituperan-
tur: potissimū ingratius iudas. Cō-
tra quem sic exclamat Bern. O iuda mer-
caro pessime. O proditor auarissime. Cur
non peristi a matre? Inginta illos argen-
teos: Et qz paupercula erat aut mendical-
set aut seipaz potius vendidisset: dedisset
q tibi precium ne filius suū proderes in-
nocentem. Forte queres cum domin⁹ sei-
ret ipm iudam malū: cur ad apostolatū vo-
cauit eum et cur ei loculos commisit. Di-
cit Chrysostom⁹ et etiam de Yra. q quā-
do fuit a chusto vocatus tunc erat bonus
quia talis vocat⁹ respicit pntem iustici-
am. Et quis deus sciret eū futurum furē
et p̄dorem: plurib⁹ tñ de causis ipm voca-
uit et loculos sibi comisit. Prima est rō
exempli. vt vitz ecclie ex eplō sui malos
toleraret: nō em ē satis bonus: q malos to-
lerare non pōt. Secōda est rō remedij.
vt vitz et causam pditionis auferret cū et
loculis mitigationē p̄cipiscentie haberet
Tercia est rō documēti. vt vitz doceret
tpalia parum esse curanda qñ bursar⁹ pe-
cunie furi et deteriori tradidit. Clauis autē
ecclie p̄pō eā magna examinatioē comi-
sit. Non sic faciunt q suas aut alioz anias
illis comittunt quib⁹ equū aut mulū non
committerent. q sufficientē dispensatorē rez
tpalium vix inuenire possunt: s; p animaz
consilio plerūqz simplices accipiūt. Un-
de ep̄s ait Bern. habent ep̄i ad manū qz
bus animaz curam comittant: sed tpaliū
dispensatorem non inueniunt.

Tertiu est opus virtuo

se allocutionis quōd vlt⁹ dñs obuiā p̄gens
psecutorib⁹ virtuose eos allocutus est. nec
rñ p̄trea cessauerunt iniq̄ iniuriose eum
accipe. Iesus igit sciens ḡm̄ta q ventura
erant sup eum p̄cessit obuiā psecutorib⁹
et ait. Quem q̄ritis: Non q̄rit ignozans:
sed vt p rñsionem suā eos confutaret. Re-
sponderūt. Iesum nazarenū. Et iesus dul-
cissim⁹ seipm manifestans ait. Ego sum.
Quo audito: ceciderunt retrorsum. O mi-
rabile o virtuosum ch̄i verbi verbum.
Primo ibi p̄sidera er⁹ potentia. Qñtūm
poterit iudicatu⁹ qui tñ potuit iudicari
dus: Quante erit efficacie vox illa terribi-
lis. Ite maledicti rē. Aug⁹. Vbi nūc mi-
litū cohort⁹ vbi terror et munimē armoz:
Vna vox turbā odij ferocē armis qz ter-
ribilē sine vllō telo p̄cussit/repulit/strauit.
Deus em latebat in carne et sempiternus
dies iā mēbris occultabat hūanis: vt cuz
lagernis et facib⁹ q̄reret/occidend⁹ a tene-
bris. Quid iudicatu⁹ faciet q iudicand⁹
fecit: Hec ille. Secōdo considera mistro/
si impotentia et miserā qz ceciderunt re-
trorsum non añ. Cadens añ videt vbi ca-
dit et sic cadūt boni in n̄dite et oione. Sen-
xviij. Cecidit ab̄raā p̄nus in facie suā et ado-
rauit. Cadens retro non videt vbi cadit.
Sic cadunt mali in lucū p̄ti et in lacū iher-
ni. Prover. iij. Via impioz tenebrosa: ne-
sciunt vbi cori uunt. Vñ. j. Reg. iij. Heli
cecidit de sella retrorsum: et fract⁹ ceruicib⁹
expirauit. Tertio p̄sidera eoz duriciā
et dño ab eis illatā iniuriā. qz vt dicit Lbrj.
Manifeste ostendit eis oia q sufficiebat eos
reuocare sed in malicia p̄manebāt. Hec il-
le. Contrēnebant q̄ ch̄i potentia nullā sibi
tanto v̄lo miraculo facientes reuerentiam.
Cū autē a terra tremuli surrexissent: itez i/
terrogauit eos. Quē q̄ritis: Dixerunt vt
p̄t⁹. Iesum nazarenū. Nec cognoscere nec
capere poterant donec vellet. Iō dixit. Di-
xi vobis qz ego sum q me voluntarie offe-
ro. Si q̄me q̄ritis: sinite hos abire. Aug⁹.
Audierant p̄mo ego sum: s; nō comp̄en-
derant qz h noluit q potuit q̄cqd voluit.
Vlex si nunq̄ se p̄mitteret app̄hendi: non
qdē illi faceret p̄pter qd venerat: s; nec ip̄e

riosa cōprehensione **Jo. XXVIII**

faceret ppter qd venerat. Proinde qz tene
re volentibz et nō valentibz vñdit p̄tate suā
am: itā tenebunt eū: et faciat de nescientibz
voluntate suā. Vñ subdit. Si q̄ me q̄rit: s̄
sinite hos abire. Hec Aug. Chrys. q. d. Si me q̄rit: nihil vobis ad hos cause est.
Ecce meipm trādo: vsqz ad vltimā horam
ad suos dilectiōis p̄seruatiā demonstrās.
Vñ euangelista ostendens q̄ h non fuit eo-
rum p̄positus: sed virtus ei⁹ q̄ cōmphenus
fuerat subiungit. Ut impleret vmo quem
dixit. quia q̄s dedisti mihi: nō pdidi ex eis
quēqz. Hec ille. Aug. Nunq̄ d aut nō erāt
postea morturi: Cur aut si nunc moreren-
tur pderet eos nisi qz nondū in eū sic credē-
bant quō credunt q̄cunqz non peunt. Hec
ille. Noluit q̄ dñs aplos capi. Tum ppter
eoz imp̄fectionē: qz adhuc carnales erant
Tum ppter fidei instructiōnē q̄ vitz p eos
facienda erat: et vt excluderet error hereti-
cōz q̄ potuissent postea dicere morte ch̄i
sine alijs nō suffecisse ad hūani gōneris re-
demptionē. Tum ppter diuine p̄tatis ma-
nifestationē. cū etiā ab inimicis suis imp̄be-
ret voluntas sua. Aug. Inimicis iubet: et
h faciunt qd iubet: s̄m̄. s̄. nunc eos abire
q̄s non vult perire. Hec ille.

Quartū est opus amoro-
se miserationis. quā vitz etiā i inimico eui-
denter ostēdit sanādo vitz suū pontificē: cui-
us fuerat auris amputata. Eū em̄ petr⁹ q̄
ceteris erat ardentior vidisset suum pontifi-
cis noie malchū de p̄ se ingerere et forte
alijs ferocius istare amputauit auriculam
ei⁹ dexterā. forte putas caput ei⁹ amputa-
refz diuina dispositiōe itē declinauit ad
aurē. S; forte qres: vñ erat gladi⁹ petro.
Chrys. dicit q̄ audiēs iudeos q̄ ch̄m con-
spirasse armauerat se. Theophil⁹ p̄o dr q̄
habuerat ipm̄ in cena. p̄ elu agni. S; q̄ris
quō sic auius ē peutere cū sibi et alijs ch̄is
dixisset. Si te q̄s peusserit in vna maxillā
p̄be ei et aliā. Scōz Chrys. Et fmo de ch̄i-
sti quē fecerat p̄ cenā petr⁹ tātū in amoro-
z ch̄i exarserat q̄ solūmodo ad defensionē
m̄grī intēdebat: nō recolēs qd pri⁹ audie-
rat. Si q̄s te peusserit zc. Vñ tice p̄ hoc si-
gnat q̄ petr⁹. i. papa: epi et plari ecclesie ha-

bent iurisdictionē peutiendi malos. i. puniē-
di. Data ē em̄ eis p̄tate peutiendi aurem
dextram ch̄ianoꝝ. i. eos taliter separādi
ab ecclesia q̄ ipi non possunt audire diuinū
officiū qd p̄tinet ad aurē dextrā aie: nec cō-
pticipes oronum et bonoꝝ q̄ fiunt in eccle-
sia sc̄ta dei. Et in signū hui⁹ hodie p̄ oibz
p̄ paganis: p̄ iudeis: hereticis et peioribz
orat: sed non p̄ excōicatis. Iesus aut man-
suetudinē et benignitatē ostendens dixit pe-
tro. Calicē quem dedit mihi pater: nō vis
vt bibā illum: Vñ te gladium tuū in va-
gingaz. Omnes em̄ qui acceperint gladiū:
gladio peribunt. Verum est de his q̄ occi-
dunt iniuste et propria auctoritate. Tales
em̄ im̄p̄ie dicunt gladium accipere. Non
autem qui occidunt iuste et debita aucto-
ritate: sicut iudices seculares et eozum mi-
nistri. Hieronym⁹. Quo gladio peribit q̄
cūqz gladiū sumpserit: Illo nepe q̄ igne
vertit an̄ paradisi et gladio spūs q̄ i dex-
terā armatura. Hec ille. Hilari⁹. Re-
condi q̄ gladiū p̄cipit dñs qz eos non hui-
mano s; oris sui gladio eēt pemptur⁹. Re-
migi⁹. Vel aliter. Qui gladio vñ ad oc-
cidendum hoiem: ip̄e pri⁹ sue malicie mo-
rif gladio. Chrysostom⁹. Non solum autē
mitti gaus discipulos p̄ cōminatōnē penē
sed etiam ostendendo q̄ voluntarie h̄ su-
stinebat. Vñ sequit. An putas quia non
possum rogare patrē meū et exhibebit mi-
hi modo plusqz duodecim legiōes ange-
lorum. Hec ille. Hieronymus. quasi dice-
ret. Non indigeo duo decim apostoloꝝ au-
rillio qui possunt habere duodecim legio-
nes angelici exercitus. Hec ille. Et sub-
dit. Quomodo ergo implebunt scriptu-
re: Que si loquuntur de ch̄i p̄tate or-
dinata a deo. Eiaie. liij. et Danielis. it. et
pluribus alijs locis. Hieronymus. Hec
sententia promptū ad patiendum demon-
strat animū q̄ frustra prophete cecinerint
nisi dominus eos vera dixisset sua passione
asseueret. Hec ille. Et cum retigisset domi-
nus auriculam eius: sanauit eum. Beda.
Nunq̄ pietatis sue obliuiscitur dominus.
Illi iusto mortem inferunt: iste persequen-
tium vulnera sanat. Hec ille. Vñ de itaqz
vñi misericordiam et benignitatem et ex h̄ p̄tate
dera p̄secutorum maliciaz et iniurie graui⁹

¶ Ber. de passione dñi ¶ De iniurio

ratē quā sibi intulerūt. Hoc em̄ miraculo et hac ostēsa bēignitate atq; miseratione nō sunt ouerſi. Similes illis sunt multi i peccat; indurati q̄ nec ppter diuina flagella nec ppter eorū beneficia ouertunt. sicut iudei nō sunt cōuersi ppter casum suū retro: suz: nec ppter auriculę curā. Sed forte q̄res An peccauit petrus p̄cutiēdo malchū? Dicēdū est fm̄ Aug. q̄ sic. Nam dñs q̄dē iusserat vt ferrū apli ferrēt: sed nō vt foirēt. Hoc em̄ mix videt: cū phinees laudet qū pcutit zabdi z cobzi in stupro et inde cessauit grassatio: vt hī Aūe. xxv. Sz dicēdū q̄ il lud erat tps vindicte. tēpus aut passionis erat tps paciētie. Diuersis em̄ tpi b; diuerſe leges cōdunt. Notandū h̄ fm̄ Tho. ij. ij. q. lx. ar. vj. q̄ potestas secular; subditur spūali sicut corpus anie z dependet ab ipa tanq; a maiori. Tūc dē Ber. li. iij. ad euge nū. Uterq; gladi; s. materialis z spūalis est cōis ecclēsie. sed materialis p ecclā: spū ritualis ab ecclā ex. cet. Tūc executio gladi; materialis fuit tradita iusticie seclari. sed possessio capta est a brō Petro z alijs aplis. Lu. xxij. Ecce duo gladij h. Chri; stus autē dī Satis est. q. d. sufficit cepisse possessionē: executio dabit alteri.

Quintū est opus fructuo

se instructionis: q̄ vitz nō obstāte iniq; cōp benderūt eum. Tūc in illa hora dicit iesus turbis. Tanq; ad latronē existis cum gladijs z fustib; cōprehēdere me. Remi; gi. Ac si diceret. Latronis officiū est nocere z latitare. ego vō nesciui nocui sz plures sanauī z in synagoga; sp̄ docui. Et hoc est qd̄ subdit. Quotidie apud vos sedebā in tēplo docēs z nō me tenuist;. Hec ille. sequit. sed hec est hora vza. pmissa vob a deo: z p̄as tenebraz. Cyrill;. Tūc nō cepist; me q̄ nolebam. et nec nūc possel; nisi me spōte vris subijcerē manib;. vñ sequitur Sed hec est hora vza. i. paruum tps concessum est vob exercende in me vze supbie patre votis meis fauente. Dicit etiam q̄ hec potestas est tenebris data. i. diabolo z iudeis insurgendi in ch̄im. Et hoc est qd̄ subdit. et p̄as tenebraz. Hec ille.

Sextū est opus rigoroſe

ligationis. qz vitz tunc cohors. i. multitu

do armatoz qz os p̄cio accepant iudei a potestate seculari: z tribun; z mistri iudeoꝝ cōprehēderūt iesus z ligauerunt eum. Theophil;. Peract; cunct; q̄ sufficienter se habebāt ad p̄hibendū iudeos: cum illi hoc nequaq; discernēt: tūc capi se pmisit. Tūc dī. Cohors q̄ z tribun; z c. Hec ille. Aug. Ligauerunt eū a q̄ pot; solui velle debuerunt. et erant forte in eis q̄ postea liberati ab eo vixerunt. Dirupisti vincula mea. hec ille. Cōprehēderūt itaq; eū mult; tū irreuerētē z inhonestē: atq; ignominioſe ligauerūt q̄i latronē. O scibile spectaculū. O dolendū maluz. O lachrymabile factū. Vide illos sic in dñm seuerentes. Nā vt pie possum; cōtemplari: irruerunt in eū feruentes. Alij ceperūt eū p capillos z violenter in terrā piecerunt. Alij gratioſas eius man; capientes retro p̄rerūt. Alij sup nūb; duris illas ligauerūt. Alij vt qdā dicunt; catēnā in collo ei; posuerūt. Alij ver bis p̄melioſis iniuriabant ei. Alij dentib; pugnis z pomis ensū p̄cusserunt eum. Quid vides o fidelis aia: qd̄ audis: qd̄ loq̄mur: de q̄ dicim; q̄ tanta patiebat; Nō; se ipse est iesus dulcissim; dei z vitz genit; fil;. Nōne ipse hoim; z angeloꝝ rex: Nō; creator: z gubernator: redēptor: z glori; ficator: tu;? Cur igit non ploras: Cur non clamas: O iesu salus anie mee: ppter me miseram peccatricē tā dure ligari voluisti et cōmiserationē: z seq̄re illū meditatione deuota q̄cūq; de cōtero p̄get. Ansel. Quō labor de libertate mea q̄ nō est nisi d̄ vinctis tuis: Qualiter gratulabor de salute mea cū non sit nisi de dolorib; tuis: Quō gaudebo de vita mea q̄ nō est nisi de morte tua: Hec ille. Tūc autē discipuli vident; res q̄ fiebāt circa ch̄im: relicto eo territi fugerunt. Qd̄ p̄dictū fuerat Zach. xij. Percutiam pastorē z dissp̄gent oues. Neq; credēdū est id fuisse sine magna angustia cordis magistri sui z sine fletu magno z plāctu ipsoꝝ. Chri;st;. Sciebāt em̄ qm̄ tā non erat possibile effugere/ eo se volūtarie illis tradente Remi; gi;. In hoc tū factō demō. strā fragilitas ap̄loꝝ: qui em̄ ardore fidei pmiserant se mori cum eo/ nunc timore fugiunt: amēmorez sue p̄missionis. Qd̄ etiā videm; impleri in his q̄ p̄ amore dei ma

gna se pmitteū facturos: 2 postmodū non implent. Nō tñ despere debent: sed cū apostolis resurgere 2 p̄nias respicere. Hec ille. Tūc itaq̄ oēs discipuli in fide vacilla uerunt: 2 in sola br̄a ḡgine remansit fides incōcussa. In cui⁹ rep̄ntatiōem in matutinis hui⁹ tridui oēs candelae extinguuntur excepta vna sola q̄ remanet accensa.

Septimū est opus impet

tuose deductionis. Impetuose em̄ addu/rerūt cum sic ligatū p̄ vallis iofaphat mediu 2 torrentē cedron. Q̄ntā asp̄itatem sustinuit dñs in illa via nudis pedib⁹ icēdens 2 sic impetuose deductus. Duxerūt aut̄ eum ad annā p̄mū: eoq̄ dom⁹ anne p̄ or̄ illis occurabat. Et forte illuc diuertēbāt ne in via longiori tumult⁹ fieret in populo. Vel hoc faciebāt m̄stri de uolūtate caiphe q̄ erat p̄t̄fex anni illi⁹ uolent⁹ anam focep̄ suum in hoc honorare. Hi em̄ duo sacerdotiū a gentib⁹ emebāt 2 sibi per annū uicissim succedebant 2 cōem uilificatiōem habebāt. Duxerūt ḡ eum ad annam p̄mū. Chryf. Pre delectatiōe em̄ gloria batur in his q̄ fiebant q̄si trophēū itatueres. Hec ille. Cū aut̄ iesus sic duceret: sequebat̄ eum simō pet̄⁹ alōge 2 alius discipulus. 23 em̄ p̄mo fugissent ex timore: postea tñ ex q̄dam deuotione secuti sūt eū Alcuin⁹. Ex deuotiōe seq̄bant̄ magistrū: quis alōge p̄pter timorē. Hec ille. Ille alius discipulus d̄r fuisse iōānes. Sed sicut d̄r Chryf. se occultat humilitatē ḡra. Hec ille. Dicit aut̄ Dare⁹ q̄ adolefces q̄dam seq̄bat̄ illum amictus syndone sup̄ nudo: et tenuerunt eum. Et ille relicta syndone: nudus p̄fugit ab eis. Theophil⁹. Probabile uidet̄ q̄ hic adolefcentē erat de illa domo in q̄ pascha comederūt. Quidā ḡo dicunt hunc adolefcentē fuisse iacobū frat̄ dñi. Hec ille. Greg. xiiij. moral. Vel hoc de Jo. iōe d̄r quem eo t̄pe fuisse adolefcentem: loq̄a post hoc in carne uita ei⁹ idicatio est. potuit em̄ fieri vt ad horā tenentiū manib⁹ elapsus mox resumpto indumēto redierit. Hec ille. Ex di. r̄ itaq̄ parz ḡiniu rōse cōprehēsus atq̄ uinct⁹ est dulcissim⁹ iesus: atq̄ impetuose 2 irreuerēter a ministris diaboli deduct⁹. Hec igit̄ cōsiderate charissim⁹ 2 pensate quanto dilectionis

feruore seipm̄ pro uobis manib⁹ ip̄orum tradidit dñs iesus. et ḡstare ḡsuauis est et bonus. Hoc ḡ sentire in uobis quod et in christo iesu.

Tertia est consideratio ignominiose reprobationis: quod ignominiose reprobat⁹ est a p̄ncipib⁹ sacerdotū in domib⁹ suis. Ps. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic fact⁹ est in caput angul⁹. Circa hanc aut̄ dñi reprobationē 2 uilipensionē considerande sunt septem ignominie p̄ncipales.

- P**rima est irrationalis inquisitionis.
- S**ecunda est inexcusabilis p̄cussionis.
- T**ertia est detestabilis testificationis.
- Q**uarta est vitupabilis cōdemnatōis.
- Q**uinta est miserabilis negatiōis.
- S**exta est confusibilis derisionis.
- S**eptima est horribilis despationis.

Prima est ignominia irrationalis inquisitionis. Interrogauit em̄ eū annas de duob⁹. s. de discipulis suis: et de doctrina eius. Chryf. Quia ch̄o nullum crimē inferre poterat: de discipulis iterrogabant: fortassis ubi erāt: uel cui⁹ ḡra eos collegit. Hoc aut̄ dicebat q̄si sediciofum 2 nouar̄ reū factorē eum redarguere uolēs. Hec ille. De discipulis tacuit dñs: q̄ tūc de ipsis bonum dicere nō poterat eoq̄ fugerat: dans exēplū q̄ alioꝝ mala q̄ntū uera p̄alare nō debemus. Chryf. Sicut est mortale peccatū innocenti falsum crimen imponere: sic uerū crimē occultū mala intentione alijs reuelare. Hec ille. De doctrina aut̄ respondit. Ego palam locut⁹ sum mūdo: ego sp̄ d̄ui in synagoga 2 in templo q̄ omnes iudei cōueniūt: 2 in occulto locutus sum nihil q̄d me interrogas: integro ga eos qui me audierūt: de quoz̄ d̄is. Nec inuidiam nec suspitionē habeas. Alcuinus. Non em̄ cognoscēde ueritatis amore interrogaui pontifex: sed vt causam inueniret qua eum accusare potuisset: 2 tradere romano p̄fidi ad damnādū. sed deus ita tēmpauit r̄nsionem: vt nec ueritatem taceret: nec se defendere uideret. Respondit em̄ iesus. Ego palam locut⁹ sum mundo: ego semp̄ docui r̄. Hec ille. In h̄ ergo dat nobis deus formā respondendi hostibus sic vt nec ueritatem celē: nec

